

Després d'això, la Comissió Organitzadora adoptà el següent criteri: concedir els palcos de platea ab sis entrades als qui contribuïssin ab determinada quantitat á la subscripció oberta, fossin ó no ofertors de premis, de la vila ó forasters; donar un determinat número d'invitacions, respectivament igual á cada un dels grups següents: Ofertors de premis, Jurat Calificador, Comissió Organitzadora, socis del Centre Catalá, protectors de les Escoles d'aquella entitat y tres ó quatre persones y no mes á les que el Centre devia especial agrament. Ningú deixá de tenir tals invitacions y ningú ne tingué una mes de les que li tocaven.

També, rigurosament, se cediren invitacions als particulars, segons la proporció ab que contribuïren á la subscripció oberta. Pera 'ls qui els faltessin invitacions, á darrera hora s' obrí la taquilla.

La Comissió adordá finalment fer una sola invitació especial, donchs que tots els indicats, ni de paraula foren invitats per la Comissió, essentho per medi de les invitacions impreses. La invitació especial, fou pera l' Ajuntament, tenint en compte que á la Corporació Municipal hi ha algun individu elegit realment per el poble, per mes que'n conjunt resulti un organisme detestable.

Tal es el criteri que adoptá y seguí ab la mes complerta escrupulositat, la Comissió Organitzadora.

Abans de la festa

A les tres varen arribar ab el tren de Barcelona, els individus del Jurat autors premiats, periodistes y molts altres forasters que venien pera 'l Certamen. Acompanyats de la Comissió Organitzadora, se dirigiren al Ateneu Obrer, ahont hi comparegueren molts altres forasters que de diferents indrets anaven arribant, esperant que al local de la Unió s' acabés la Dansa.

A les quatre s' acabá, desallotjantse 'l local pera prepararho pera 'l Certamen. Els embalsadors que havien guarnit el local pera les funcions de la Unió y els empleats de la casa, treballaren febrosament pera guarnir el local y l' escenari pera 'l Certamen. Cal estárloshi agraits.

Al fons del escenari s' hi colocá el trono pera la Reina, sota magnífich dossier de les quatre barres. Se guarniren llargues taules pera 'ls que devien ocupar la Presidencia, haventhi en una d'elles els valiosos premis oferts per els particulars y corporacions. Ademés s' hi veyen artístiques plantes.

Els ampits dels palcos del primer pis, eren guarnits ab domassos catalans, que ab escuts patriòtics completaven el magnífich adorno d'aquella gran sala.

Mentres tot s' anava colcant, alguns centenars de persones esperaven a fora esperant que se'ls donés entrada, com així se feu un cop estigué tot arranjat.

Apesar de l'aglomeració de gent, la entrada se feu en perfecte ordre. Al cap de deu minuts, ja 's comprengué l'efecte que alló presentaria, un efecte may vist a Granollers.

Anys endarrera s'havien fet Certamens a Granollers, es discutible que portessin concurrència lluida com la que hi havia a la Unió però lo cert que no 'n reunien pas tanta, donchs a la Unió hi caben alguns centenars mes de persones que al Cassino.

Tothom s' admirá del aspecte del local, per la concurrència que aplegava: els habituals concurrents a la Unió deyen que may

havien vist cosa semblant allá dintre. Y es ben cert; moltes families distingidíssimes de Granollers y d'aquets voltants, per primera vegada entraven a aquell local en que may havien volgut entrar; la festa de les lletres y de la Patria, aplegava a tots, obrers del camp y de la vila; noyes treballadores y aristocràtiques senyoretas; homes de totes idees, del mes oposat modo de ser y pensar.

Els mes coneguts propietaris de la Comarca, personalitats conegudíssimes en el nom intelectual, tots estaven allí confosos, produint una nota d'animació extraordinaria, y predominant per tots indrets, especialment als palcos, estols de senyores y senyoretas xamosíssimes.

La festa

Després d'un prelude de la orquesta y declarada oberta la festa per l'Alcalde, que vingué acompanyat de tres regidors, va avançar al escenari a llegir el discurs presidencial, el President del Jurat D. Ferran Agulló y Vidal.

Es una pessa literaria de primera forsa la que 'ns va regalar el reputat Mestre en Gay Saber: la concurrència escoltá embadalida al senyor Agulló en sos enlairats conceptes a la Patria y a le nostra estimadíssima llengua. Se li tributá una ovació.

Després el Secretari del Jurat llegí una Memoria, explicant en correcta y enlairada frase, l'objecte del Certamen y el concepte que havien merescut les composicions rebudes; acabada la lectura, el Sr. Canellas en mitj de la mes gran espectació obrí el plech que contenia el nom del autor premiat ab la Flor Natural. - ¡Joseph Parareda y Sala Pbre! digué el senyor Canellas y una tempestat d'aplausos esclatá, mentres Mossen Parareda, recullia de mans del senyor Agulló el copdiat premi d'honor y cortesia, consistent en un pomell de lliris grochs tacats de vermell, flor esquisida y raríssima que un distingit poeta, D. Lluís B. Nadal, havia portat de La Garriga.

El ram anava enllassat ab una llarga y valiosa cinta catalana. Mossen Parareda, va entregar la hermosa Flor al senyor Maspons y Camarasa, el qui junt ab els senyors Font (don Felip) y Serra y Dachs, va ferne ofrena, en nom del poeta, á la hermosa y distingida senyoreta donya Francisca Alomar y Estrany, la que acompanyada del bras del senyor Maspons y seguida dels senyors Serra y Font, atravessá 'l local en mitj d' una ovació contínua mentres la orquesta deixava sentir una apropiada composició.

Al pujar la Reyna al escenari, sortí á rebre-la Mossen Parareda, refermantse allavors encara mes els aplausos, que duraren fins bona estona després que la gentil senyoreta, proclamada Reyna de la Festa per el President del Jurat, prengué assiento en la cadira á ella destinada. Duya preciosa mantellina blanca y vestía elegantíssim trajo de tons clars, que així com feyen reluir els vius colors de la Flor y de la cinta catalana, contribuía el conjunt á hermessejar la tant dignament escullida pera presidir aquella festa de la Patria, de la Fe y del Amor.

Mossen Parareda, llegí, mes ben dit, digué la seva poesia, impregnant l'atmosfera d'un ambient delicat, tocant els cors y fentlos bategar al impuls d'un sentiment de poesia idílica, camperola, que deixá captivat a tothom.

Dos accessits se varen concedir al premi de la Flor, essent agraciats ab tals D. Salvador Llanas y Rabassa, Director del "Diari de Mataró" y el jove poeta de Granollers D. Manel Fontdevila y Cruixent, que llegí sa poesia essent objecte de carinyoses ovacions.

Se concedí una menció honorífica a la poesia "A ma vila nadiua", que segons costum en tals casos no fou llegida. Se deya que n'era autor, l'ilustrat poeta d'aquesta vila D. Domingo Daví.

Els demés premis foren concedits en aquesta forma:

De la Diputació. D. Eduart Girbal y Jaume. El seu autor, llegí l'aplech de poesies objecte del premi, posantse de relleu lo inspirats dels seus cants.

Accessit, D. Lluís Tintoré y Mercader.

De la Cambra Agrícola del Vallés. No s' adjudicá.

Accessit, D. Valentí Moragas y Sabatés, metje de Badalona.

De la Lliga Regionalista de Barcelona. No s' adjudicá. Cuatre mencions honorífiques.

Del Cassino. No s' adjudicá.

De La Unió. Desert.

De "La Veu del Vallés". Don Manel Ribot y Serra, Director de la "Revista de Sabodell". Llegí la poesia d'aquest conegut poeta el senyor Canellas, arrencant molts aplausos.

Del Dr. Don Onofre Biada y Viada, Rector de Granollers y Degá del Vallés. D. Francesch Ubach y Vinyeta.

De D. Miquel Blanxart. D. Esteve Garrrell, de Granollers.

De D. Gabriel Cuspinera, D. Manel Pugés La delicada poesia del senyor Pugés, fou llegida per el senyor Canellas.

Accessit. D. Manel Fontdevila.

De D. Felix Fages. Mossen Angel Garriga, Rector de Sardanyola. La curta y sentida poesia de Mossen Angel, va tenir adecuada interpretació ab el senyor Serra.

De D. Joseph Prat. D. Joan Llongueras, de Terrassa. D. Francisco Gurri, acreditá ses dots de bon lector, ab la lectura que feu de les poesies del senyor Llongueras.

De D. Domingo Roca. D. Joseph Francesca y Gomis, llegint sa poesia el senyor Serra.

De D. Tomás Torradella. No s' adjudicá.

De la Económica d' Amichs del País. Desert.

La bellesa de les poesies llegides y la excelent interpretació que 'ls donaren els lectors, causaven en l'ánim de la gran gentada la impressió mes agradable.

Pero havia de completarla la execució d'algunes composicions musicals, que formen part de una colecció premiada ab el premi ofert per el Marqués de Santa Isabel y d' altra colecció a la que 's concedí el premi de D. Ramon de Sans, qual tema havia quedat desert.

Son aquestes colleccions respectivament de D. J. Sancho y Marraco, que passá a recullir son premi y de D. Joan B. Lambert.

Dues apreciabilíssimes senyoretas varen tenir a son carrech el fer coneixe algunes de les cançons catalanes armonisades per aquells dos joves y experts mestres. La senyoreta Sara Bigas, de qui ja en algunes ocasions hem celebrat la seva veu dolcíssima, acompanyada al piano per la senyoreta Montserrat Maspons, quals merits en el piano son prou coneguts, va cantar tres cançons: dues del senyor Sancho Marraco, "Les Indies d' Espanya" y "La Lletja" y una del senyor Lambert, "Concell".

Va constituir aixó una nota interessantíssima del espectacle. A cada cansó el públich esclatava en pes en aplausos sorollosos y a ben segur que hauria passat hores enteres escoltant a la Srta. Bigas que tan ben secundada fou per la senyoreta Maspons, pero